

Muerte en el Nilo

Kenneth Branagh, entossudit a destrossar Agatha Christie una altra vegada

Direcció: Kenneth Branagh. **Guió:** Michael Green. 127 minuts. Regne Unit i Estats Units (2022). Amb Kenneth Branagh, Gal Gadot i Annette Bening. **Estrena als cinemes.**

★★★★ Esperant que no fos tan desastrosa com l'anterior *Assassinat a l'Orient Express*, amb un punt de partida esperançat i constructiu: així es planta el fanàtic de les pel·lícules basades en obres d'Agatha Christie davant d'aquesta segona incursió de Kenneth Branagh en l'univers de la mítica escriptora de misteri. I encara diria més: amb el cor encès de bones expectatives i encara cremant d'alegria gràcies a la fantàstica *Belfast*, que va dirigir abans de *Muerte en el Nilo*. I un cop vista, un no pot evitar preguntar-se: com és possible? Com és possible rodar, quasi sense solució de continuïtat, una pel·lícula tan fantàsti-

ca i una de tan terrible? Que el material imaginat per Christie –Hercule Poirot investiga un assassinat a bord d'un vapor que remunta el Nil– dona de si per a l'exageració, la hipèrbole i el rococó ho demostra la mítica adaptació de 1978 a càrrec de John Guillermin. Per tant, és lògic que Branagh s'hagi abraonat aquí també sobre les llicències poètiques i un càsting que és un despropòsit. El problema, igual que a l'*Assassinat a l'Orient Express*, és l'estrany, insòlit i irritant amateurisme que destil·la. Sembla rodada per un aficionat: la narració és grollera; l'estètica, de telefilm dolent, i els actors estan fatal, mal col·locats, mal compenetrats, com en una opereta de casinet de barri, com si fossin actors dolents de teatre dolent, com aquells que caricaturitza Fernando Fernán-Gómez a *El viaje a ninguna parte*. **Toni Vall**